

Ik ben niet charismatisch

Door: Mike Schroeder

Voorwoord

Mensen van de charismatische overtuiging zullen, als ze de titel van dit artikel zien, hoogstwaarschijnlijk reageren door te beweren dat de schrijver spreekt vanuit het gebrek aan ervaring uit de eerste hand en dat hij hier niets mee te maken heeft omdat hij schrijft vanuit een positie van horen en zeggen. Mijn reactie hierop is: dat is niet waar. Ik heb een aanzienlijke hoeveelheid, uit de eerste hand, ervaring met de Charismatische / Neo Pinksterbeweging en, op een bepaald moment in mijn christelijke loopbaan, omarmde ik het volledig.

Mijn geschiedenis

Ik werd gered op een maandagavond in juni 1985. Vanaf die dag had ik een brandend verlangen om Gods wil te kennen voor mijn leven. Ik zette me er dus toe om te proberen Zijn wil te vinden en dat heeft me geleid naar de “Pinkster beweging”. Na een korte periode van lidmaatschap in een Lutherse gemeente begon ik een kleine charismatische samenkomst te bezoeken die verbonden was met Chuck Smith’s beweging genaamd “Golgotha kapel”. De theologie van Smith had als basis de Neo-Pinksterbeweging met de nadruk op prediking betreffende de eindtijd en “aanbidding”. Dit soort Neo-Pinksterbewegingen waar ik sindsdien naar verwijst als een “gecontroleerde” Pinksterbewegingen, waren het waar Smith (en degenen die zich strikt aan zijn filosofie hielden) geen ongebreidelde uitbarstingen of “bewogen door de geest” toestond in zijn diensten. Ofschoon er geleerd werd dat alle gaven, met betrekking tot het doen van tekenen, nog in werking en beschikbaar waren - waar de Charismatischen naar verwijzen als: “de doop met de Heilige Geest” (zie Hand.19:1-7) - werd er strikt de hand aan gehouden om deze persoonlijke gaven uit te oefenen in de diverse aanbiddingsdiensten.

Dat was niet het geval in een groep die ik later bezocht, deze groep was verbonden met John Wimber en de “Wijngaard” beweging, alwaar spontaniteit werd aangemoedigd en het brandpunt van de aanbiddingdienst de oproep was om naar het altaar te komen alwaar de mensen de handen werden opgelegd door de geestelijke en tijdelijk flauw vielen. **Dat was mijn laatste verbinding met de Charismatische beweging.**

Ofschoon ik veel van de zogenaamde “vertoningen in de geest” zag in de vele Charismatische samenkomsten die ik bezocht heb ik zelf nimmer één van de gaven vertoond. Dat was niet omdat ik er niet naar verlangde, maar het gebeurde gewoon niet.

De Bijbelse druppel die de emmer deed overlopen.

Het was in de tijd dat Ik de Wijngaard samenkomsten bezocht dat ik een man ontmoette die me introduceerde in het “recht snijden” van het Woord der Waarheid (2Tim.2:15), het centrale thema daarvan was iets dat hij noemde “de verborgenheid”. Het was zijn onderwijs dat voor mij de waarheid aan het licht bracht (in de Bijbel) dat het idee van geestelijke manifestaties, die werden gepraktiseerd in de Charismatische samenkomsten, onjuist waren om deze te praktiseren in de huidige bedeling.

De uitdrukking: “recht snijden” staat in de tweede brief van Paulus aan Timotheüs:

“2Tim.2:15: Benaarstig u, om uzelf Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt”.

De uitdrukking **“de verborgenheid”** komt voor in de brief aan: de Romeinen, Efeziërs en Kolossenzen:

*“Rom.16:25: Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der **verborgenheid**, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest;*

*“Ef.3:3: Dat Hij mij door openbaring heeft bekend gemaakt deze **verborgenheid**, (gelijk ik met weinige woorden te voren geschreven heb;*

*“Kol.1:26: Namelijk de **verborgenheid**, die verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle geslachten, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen;*

Deze verborgenheid wordt geïdentificeerd in de verzen uit de brieven aan de Efeziërs en de Kolossenzen als: “de bedeling der genade Gods” (Ef.3:2). Wat het speciale karakter van deze bedeling aangeeft, die exclusief is gegeven aan Paulus, is de afschaffing van alles wat verbonden was met de praktijken die gepraktiseerd werden in de Handelingen periode. We vinden deze richtlijn in deze beide brieven. In Efeziërs hoofdstuk twee lezen we:

“Ef.2:15-16: 15 Heeft Hij de vijandschap in Zijn vlees te niet gemaakt, namelijk de wet der geboden in inzettingen bestaande; opdat Hij die twee in Zichzelf tot een nieuwen mens zou scheppen, vrede makende;

16 En opdat Hij die beiden met God in een lichaam zou verzoenen door het kruis, de vijandschap aan hetzelfde gedood hebbende.

En dat lezen we opnieuw in Kolossenzen hoofdstuk twee:

“Kol.2:13-14: 13 En Hij heeft u, als gij dood waart in de misdaden, en in de voorhuid uws vleses, mede levend gemaakt met Hem, al uw misdaden u vergevende;

14 Uitgewist hebbende het handschrift, dat tegen ons was, in inzettingen bestaande, hetwelk, zeg ik, enigerwijze ons tegen was, en heeft datzelfde uit het midden weggenomen, hetzelfde aan het kruis genageld hebbende;

Sommigen zullen zich haasten om te zeggen dat het hier alleen gaat over de noodzaak van het onderhouden van de ceremoniële wet (van Mozes), en dat de teken gaven hier niet bij waren inbegrepen. Maar de wet van Mozes was alreeds verwijderd, zie Handelingen 13, waar Paulus dat verkondigde aan degenen tot wie hij predikte:

“Hand.13:38-39: 38 Zo zij u dan bekend, mannen broeders, dat door Dezen u vergeving der zonden verkondigd wordt;

39 En dat van alles, waarvan gij niet kondet gerechtvaardigd worden door de wet van Mozes, door Dezen een iegelijk, die gelooft, gerechtvaardigd wordt.

Dit wordt later bevestigd in de brief aan de Romeinen en de Galaten:

“Rom.3:20-21: 20 Daarom zal uit de werken der wet geen vlees gerechtvaardigd worden, voor Hem; want door de wet is de kennis der zonde.

21 Maar nu is de rechtvaardigheid Gods geopenbaard geworden zonder de wet, hebbende getuigenis van de wet en de profeten:

“Gal.2:16: Doch wetende, dat de mens niet gerechtvaardigd wordt uit de werken der wet, maar door het geloof van Jezus Christus, zo hebben wij ook in Christus Jezus geloofd, opdat wij zouden gerechtvaardigd worden uit het geloof van Christus, en niet uit de werken der wet; daarom dat uit de werken der wet geen vlees zal gerechtvaardigd worden.

Overigens werden de gaven in alle gemeenten gepraktiseerd gedurende de Handelingen periode. Dat zien we in de opsomming, door Paulus, in de eerste brief aan de Korinthiërs hoofdstuk 12.

“1Kor.12:7-10: Maar aan een iegelijk wordt de openbaring des Geestes gegeven tot hetgeen oorbaar is.

8 Want dezen wordt door den Geest gegeven het woord der wijsheid, en een ander het woord der kennis, door denzelfden Geest;

9 En een ander het geloof, door denzelfden Geest; en een ander de gaven der gezondmakingen, door denzelfden Geest.

10 En een ander de werkingen der krachten; en een ander profetie; en een ander onderscheidingen der geesten; en een ander menigerlei talen; en een ander uitlegging der talen.

Geen Israël; geen tekenen.

Misschien is de vraag bij u opgekomen: Als alle brieven van Paulus zijn geschreven als “leer” voor de gemeente voor gehoorzaming des geloofs, hoe kan iemand dan zeggen dat de gaven, die zijn opgedragen aan de gemeente in de bovengenoemde passage, afgeschaft worden door de beschrijvingen in Efeze hoofdstuk twee en Kolossenzen hoofdstuk twee? Ik kan dat zeggen omdat er geen enkele reden was om er mee door te gaan. Waarom? Israël! Voordat Paulus deze woorden schreef in de eerste Korinthe brief, hoofdstuk 12, schreef hij deze woorden in 1Kor.1:22:

“Overmits de Joden een teken begeren, en de Grieken wijsheid zoeken;

En het was: “.....eerst den Jood, en ook den Griek. (Rom.1:16).

Aan wie Paulus zijn boodschap bracht. En dat deed hij tot aan het einde van het boek Handelingen, hoofdstuk 28:

“Hand.28:16-17: 16 En toen wij te Rome gekomen waren, gaf de hoofdman de gevangenen over aan den overste des legers; maar aan Paulus werd toegelaten op zichzelf te wonen met den krijgsknecht, die hem bewaarde.

17 En het geschiedde na drie dagen dat Paulus samenriep degenen, die de voornaamsten der Joden waren. En als zij samengekomen waren, zeide hij tot hen: Mannen broeders, ik, die niets gedaan heb tegen het volk of de vaderlijke gewoonten, ben gebonden uit Jeruzalem overgeleverd in de handen der Romeinen;

En in Hand.28 vers 25 staat: *“En tegen elkander oneens zijnde”* over wat Paulus predikte, en hij geeft deze verklaring:

“Hand.28:25-28: 25 .....Wel heeft de Heilige Geest gesproken door Jesaja, den profeet, tot onze vaderen,

26 Zeggende: Ga heen tot dit volk, en zeg: Met het gehoor zult gij horen, en geenszins verstaan; en ziende zult gij zien, en geenszins bemerken.

27 Want het hart dezès volks is dik geworden, en met de oren hebben zij zwaarlijk gehoord, en hun ogen hebben zij toegedaan; opdat zij niet te eniger tijd met de ogen zouden zien, en met de oren horen, en met het hart verstaan, en zij zich bekeren, en Ik hen geneze.

28 Het zij u dan bekend, dat de zaligheid Gods den heidenen gezonden is, en dezelve zullen horen.

Ik geloof dat op dat moment het volk Israël de vervulling werd van de profetie van Hosea 1:9; ze werden “Lo-ammi”, of “niet Mijn volk”. Op dit punt was er, voorzover het God betrof, geen Israël meer; daarom was er geen noodzaak om hun gewoonten voort te zetten, zoals rituelen, praktijken, feestdagen, inzettingen in de samenkomsten. De Heilige Geest bekrachtigde de gelovigen niet langer om de gaven, van 1Kor12, uit te oefenen. Op zijn minst hebben we hiervan in de brieven van Paulus, die hij na de Handelingen periode heeft geschreven, twee getuigenissen.

1)-Er is geen vermelding van tekenen in de brieven die Paulus na de Handelingen periode heeft geschreven. De enige gave die ooit is genoemd aangaande de gemeente is de gave van “redding” (Ef.2:8), en de gaven van bediening van Ef.4:11.

2)-Er zijn geen voorbeelden dat de gaven vertoond worden in de na-Handelingen periode. In feite zien we het tegenovergestelde. Paulus die alle tekenen van een apostel toonde (2Kor.12:12) gedurende de Handelingen periode, blijkt het vermogen daartoe kwijt te zijn na Handelingen 28. In 2Tim.4:20 schrijft hij: *“Trofimius heb ik te Milete krank gelaten”* en tegen Timotheüs zegt hij in 1Tim.5:23: *“Drink niet langer water alleen, maar gebruik een weinig wijn, om uw maag en uw menigvuldige zwakheden”*. Waarom zou een man die het vermogen had om te genezen zoiets zeggen tegen zijn meest getrouwe navolgers? Waarom legde hij hun niet gewoon de handen op en genas hen? Het eenvoudige antwoord is: Hij kon het niet!

Dit verschijnsel had geen schok behoeven zijn voor de gemeenten in de Handelingen periode, alwaar de gaven werden gepraktiseerd, want Paulus had hun van te voren gewaarschuwd dat er een einde aan zou komen. In 1Korinthe 12, waar hij hun praktijk aanmoedigde, zegt hij in het laatste vers:

“1Kor.12:31: Doch ijvert naar de beste gaven; en ik wijs u een weg, die nog uitnemender is.

En in hoofdstuk 13 zegt hij:

“1Kor.13:8-11: 8 De liefde vergaat nimmermeer; maar hetzij profetieën, zij zullen te niet gedaan worden; hetzij talen, zij zullen ophouden; hetzij kennis, zij zal te niet gedaan worden.

9 Want wij kennen ten dele, en wij profeteren ten dele;

10 Doch wanneer het volmaakte zal gekomen zijn, dan zal hetgeen ten dele is, te niet gedaan worden.

11 Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, was ik gezind als een kind, overlegde ik als een kind; maar wanneer ik een man geworden ben, zo heb ik te niet gedaan hetgeen eens kinds was.

In Efeze 2:15 verwijst hij naar “een nieuwen mens”, die Hij zou scheppen voor wie de Joodse inzettingen zijn afgeschaft. De Handelingen gemeente vertegenwoordigt het “kind” in de genoemde passage terwijl de gemeente na de Handelingen periode de “man” vertegenwoordigt. Eén van de “kinderlijke dingen” die zijn weggedaan bij de “nieuwe mens” zijn de gaven van 1Kor.12.

Als dit dus waar is waarom zijn er dan zo’n vijfhonderd miljoen Christenen in de wereld die beweren dat ze op zijn minst één, of meer, van deze zogenoemde “geestelijke gaven” bezitten en praktiseren? Daar is slechts één heel eenvoudig antwoord op: door de brieven van Paulus niet “recht te snijden” zien ze de verandering van bedeling niet. Ze zien het niet, of willen het niet zien, dat deze praktijk, onder de andere verordeningen gedurende de Handelingen periode, niet langer deel uitmaakt van het programma. Ze begrijpen niet, of accepteren niet, dat we nu: “wandelen door geloof en niet door aanschouwen” (2Kor.5:7) dat wil zeggen dat we niet wandelen naar hetgeen we zien maar wandelen naar hetgeen geschreven staat. Want:

“Hebr.11:1: Het geloof nu is een vaste grond der dingen, die men hoopt, en een bewijs der zaken, die men niet ziet.

En:

“.....het geloof uit het gehoor, en het gehoor door het Woord Gods”. (Rom.10:17).

Deze dingen, tekenen en wonderen, doen een beroep op het vlees (de emoties) en God gaat vandaag de dag niet op deze manier met ons om. Er is echter een “god” die daar wel mee bezig is. Paulus verwijst naar hem als: “de god dezer eeuw” (2Kor.4:4). In zijn tweede brief aan de Thessalonicenzen zegt Paulus dat in de laatste dagen “tekenen, en wonderen der leugen” (2Thess.2:9 en 10) toonaangevend zullen zijn en dat ze worden voortgebracht door deze “god” om de mensen te verleiden. Hij verwijst naar dit verschijnsel als “*de verborgenheid der ongerechtigheid*” (2Thess.2:7). Met andere woorden dit is niet voor het eerst begonnen aan het begin van de 20 tigde eeuw, het is alreeds 20 eeuwen in werking, maar de herrijzenis, aan het begin van die eeuw, en zijn massale verspreiding over de laatste honderd jaar zegt mij dat we inderdaad leven in de laatste dagen.

Conclusie.

Ik heb de mensen horen zeggen - en ik ben er zeker van dat er velen zijn die het niet zeggen maar het wel geloven – dat God nooit zou toestaan dat zoveel van zijn mensen verleid zouden worden als het niet waar is. Hij zou dan zeer zeker een duidelijk teken hebben geven. In feite heeft Hij dat duidelijk teken reeds gegeven: Zijn geschreven openbaring. Paulus zegt in zijn brief aan de Kolossenzen dat hij het vat is door wie God zijn Woord zou vervullen.

“Kol.1:25: Welker dienaar ik geworden ben, naar de bedeling van God, die mij gegeven is aan u, om te vervullen het Woord Gods;

Ik geloof dat God hoorbaar heeft gesproken tot zijn uitverkoren vaten gedurende de gehele periode van vijftien honderd jaar die in beslag werden genomen om de Bijbel te schrijven en dat Hij daarna tekenen heeft gegeven om zijn openbaringen rechtvaardigen. Maar toen de

openbaringen éénmaal compleet waren was er geen ander woord of fysieke manifestatie meer nodig van Hem om het te bevestigen.

De vragen voor Christenen, die geloven dat de gave van tekenen het resultaat zijn van de activiteit van de Heilige Geest, zijn deze: geloven we wat we zien, of geloven we wat we lezen? Is ons geloof gebaseerd op onze ervaring of is het gebaseerd op het geschreven Woord van God, recht gesneden? Hollen we mee met de massa of lopen we op basis van de door God geschreven openbaring?

Tot slot nog dit:

Niemand van ons weet wanneer deze wereld, waarin we momenteel aanwezig zijn, tot zijn einde komt. Ook weten we niet wanneer de Heer zal verschijnen om zijn ware gemeente van de aarde weg te nemen. Wat we wel weten is dat onze individuele levens op enige dag tot een einde zullen komen en dat we geen garantie hebben voor nog één hartslag, nog veel minder voor een dag, een week of een jaar. Wat we kunnen weten is, als het einde van dit leven voor ons vandaag komt, dat we samen zullen zijn met onze Heere in de hemel. Mag ik u, in dit opzicht, vragen: bent u daar persoonlijk van verzekerd? Heeft u ooit uw vertrouwen op Christus gesteld in wat hij voor u deed op Golgotha om uw behoudenis veilig te stellen? (1Kor.15:3-4). Weet u, zonder te twifelen, dat u behouden, verzegeld en aldus gereed bent om de hemel binnen te gaan? Als u daar niet zeker van bent maak dan dit de dag van uw behoudenis door uw verloren toestand (Rom.3:23; 5:12) te erkennen en vraag de Heer om u te redden.

“Hand.6:31: .....Geloof in den Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden, gij en uw huis.